

תפ"ח 16522/01/18 - מדינת ישראל נגד נ,تسניין אל אسد, רחמה אלאסד

בית המשפט המחויזי בבאר שבע
תפ"ח 18-01-16522 מדינת ישראל נ' אל אسد (עציר) ואח'
תפ"ח 18-01-16857 מדינת ישראל נ' אלאסד (עציר)
לפני כבוד השופט יעל רחלוי - אב"ד
כבוד השופט גילת שלן
כבוד השופט אהרון משלנות
המאשימה:
מדינת ישראל
עו"ז ב"כ - עו"ד אבי ביטון

נגד
הנאשומות
1. נסניין אל אسد (עציר)
עו"ז ב"כ - עו"ד רמי שלבי
2. רחמה אלאסד (אסיר)
עו"ז ב"כ - עו"ד נורית מעתוק

גזר דין

השופט אהרון משלנות

א. כללי

נגד שתיהן הוגשו כתבי אישום נפרדים שבהם הואשמה כל אחת בשורה של עבירות נגד ביטחון המדינה. במסגרת הסדר טיעון שנכרת עמן, הודיעו שתיהן הנאשומות בביצוע העבירות שייחסו להן בכתב אישום מתוקנים, והורשו על פי הودאתן, כמפורט להלן. גזר דין זה מתייחס לשתי הנאשומות ייחודי.

נאשמת 1 הורשעה בעבירות שייחסו לה בתפ"ח 18-01-16522 בארבעה פרטיו אישום, כאשר במסגרת פרט האישום **הראשון**, הורשעה בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), וכן בעבירה של קשר רפואי לפשע (גיסוס חברים) - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק האמור; במסגרת פרט האישום **השני**, הורשעה הנאשמת בעבירה של הכנה לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, לפי סעיף 28 (א)(4) סיפה 244 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן: **חוק המאבק בטרור**), ובבעירה נוספת של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף האישום **השלישי**, הורשעה הנאשמת בעבירה של קשר רפואי לפשע (שידול לרצח) כאמור; בתחום פרט האישום **הרביעי** הורשעה הנאשמת בשתי עבירות של קשר רפואי לפשע (חברות בארגון טרור) לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.

הנאשمت 2, הורשעה אף היא בעבירות שיווסו לה באربעה פרט>i אישום, בתפ"ח 16857-01-18, כאשר במסגרת פרט האישום **הראשון** הורשעה בעבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין; במסגרת פרט האישום **השני**, הורשעה הנאשמת בעבירה של הכנה לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, לפי סעיף 28 (א)(4) סיפא לחוק המאבק בטרור, ובעבירה נספת של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין; במסגרת האישום **השלישי** הורשעה הנאשמת בעבירה של קשר רפואי לפשע (שידול לרצח שהוא מעשה טרור) לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין בצוירוף סעיף 38(ג) לחוק המאבק בטרור, ובמסגרת האישום **רביעי** הורשעה הנאשمت 2 בעבירה של קשר רפואי לפשע (חבות בארגון טרור) לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק.

נאשمت 1 הורשעה אפוא בסך הכל ב-7 עבירות, ואילו נאשمت 2 הורשעה ב-5 עבירות, ומכאן נובע ההבדל בעמדת המאשימה בהסדרי הטיעון של שתי הנאשמות, כאשר ביחס לנאשمت 1 המאשימה עותרת לעונש של 6 שנות מאסר בפועל בצוירוף מאסר מוותנה, ואילו ביחס לנאשمت 2 המאשימה עותרת לעונש נמוך במעט, של חמש וחצי שנות מאסר בפועל בצוירוף מאסר מוותנה. במסגרת ההסדר, הוסכם כי ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לעונש.

העובדות שפורטו בפרט האישום **הראשון** בכתב האישום המתוקניםعلاה, כי החל מישנת 2017 החזיקו שתי הנאשמות חשבון ברשות "טלגרם" העונה לשם "אסאד ואזאד", ובאמצעותם חקרו הנאשמות למספר קבוצות המזהות עם ארגון דاعש, אשר מהוות חלק מזרם הסלפיה ג'האדייה, והוכרזו כהתאוחdot בלתי מותרת על ידי שר הביטחון ביום 3.9.2014.

במסגרת הקבוצות הנ"ל עסקו הנאשמות בשכנוע המשתתפים בקבוצות בכך שדרכה של דاعש היא הדרך הנכונה, וכן צרו קשרים עם אנשים שונים אשר פעולים בראשת האינטרנט במסגרת ובשם דاعש. שתי הנאשמות עמדו בקשר עם אדם בשם כרם ابو שייש (להלן: כרם), ועם אדם נוסף בשם סليمאן גוזא אבו לאפי המכונה שייח' קאסם (להלן: קאסם). בנוסף לכך, כל אחת מהן הייתה בקשר עם אנשים נוספים: נאשمت 1, עם אדם המכונה "פלטראקי" ואדם אחר, וכן עם אדם נוסף המכונה "בית אלמקדס", ונאשمت 2 עם אחד בשם מועתח אלדלע, וכן עם אדם נוסף בשם אבו-ג'mil אלעלסקלאני.

בשיחות שקיימה נאשمت 1 עם המכונה "בית אלמקדס", ביקש האחרון מהנאשمت 1 לפתח חשבונות בטוגרם במטרה לגייס באמצעותם אנשים שונים מישראל לצורכי פעילותה של דاعש. והנאשمت נענתה לבקשתו אולם נערכה יומם לאחר שיחה זו, בטרם הספיקה לפתח את חשבונות הטוגרם. נאשمت 2 הסתפקה בקשר אינטנסיבי בלבד, עם הגורמים הקשורים לדاعש שהוזכרו לעיל, ولكن הורשעה בפרט אישום זה רק בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, בשונה מנאשمت 1 שההורשעה גם בעבירה של קשר רפואי לפשע (ג'ויס חברים לארגון טרור).

פרט האישום **השני** בשני כתב האישום המתוקנים, מתאר פרשה חמורה שבה נטלו חלק שתי הנאשמות. לפי הנאמר בכתב האישום, נאשمت 1 רכשה בחודש אוגוסט 2017 כרטיסים סימניים חדש לביקשת קאסם, על מנת שיוכלו לשוחח דרך הטוגרם ללא מעקב הרשמי. השניהם אכן שוחחו ביניהם אודוטות נושאים ביטחוניים, ובאחד השיחות הביעה הנאשמת את הסכמתה לסייע לו לבחון את האפשרות לבצע פיגוע בישראל. הנאשמת פסלה את האפשרות לבצע פיגוע בתחום המרכזית, בשל נוכחותם של מוסלמים רבים שעלו לヒפגוע באותו מקום זה, אולם הסכימה לבדוק שני מקומות

אחרים.

בחודש אוגוסט 2017 פנה קאסם לנאשמת 2 ובקש ממנה כי תshaw לו נשק מסווג קלצ'ניקבו לצורך ביצוע פיגוע, אולם היא סירבה לבקשתו. עם זאת, במועד מאוחר יותר, לאחר שנאשמת 1 יקרה אתה קשור, היא הסכימה לכלת ביחד עם נאשמת 1, ולבדוק את הנסיבות ואת סידורי האבטחה באוניברסיטה בן גוריון ובמכללת קי' בבאר שבע, לצורך ביצוע פיגוע שמטרתו להרוג יהודים, ע"י הכנסת מזוודה נפץ אל תוך המוסדות הללו. בסופה של דבר, לאחר סיור שביצעו, הגיעו שתי הנאשמות למסקנה כי סידורי האבטחה אינםאפשרים הכנסת מזוודה נפץ.

פרט האישום **השלישי** מתייחס לפרשא אחרת שבה נאשמת 1 נחשפה לרעיוון שעה בערוצים שונים בראשת הטלגרם, לבצע פיגוע ביום 1.1.18 מטעם דاعש, פונתה לאדם בשם אחמד שיבצע פיגוע במועד האמור, בכך לגורם למותם של אנשים בעת חיגנות הסילבסטר ממניינים דתיים, אולם אחמד סירב. לאחר הסירוב, פונתה הנאשמת 1 לנאשمت 2, בכך שהיא טנסה לשכנע את אחמד לבצע את הפיגוע. האחרונה אכן פונתה לאחמד בסוף שנת 2017, אולם אחמד התהמק מלהסכים גם לפנויותיה של נאשمت 2, אף עדכן בכך את נאשמת 1, אשר הבינה כי הוא פוחד, והצעה לו לבקש נאשמת 2 לספק לו נשק, בידיעה שאין יכולתה לעשות כן.

פרט האישום **רביעי** עוסק בתכניותיה של שתי הנאשמות לצאת לסיני ולהצטרף לדاعש. נאשמת 1 סיכמה במועד לא ידוע בשנת 2017 עם אותו אחמד שנזכר לעיל, כי יתחדרנו, ולאחר מכן יוציאו יחד לסיני בכספי להצטרף לדاعש. במועד אחר באותה שנה, קשרה נאשמת 1 קשר עם נאשמת 2, לצאת לסיני על מנת להצטרף לדاعש, ולצורך קידום הקשר, ביום 25.10.17, ניגשו השתיים למשרד הפנים בבאר שבע, בכך להוציא דרכון.

ב. טענות ב"כ הצדדים

1. טענות ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת מעשיהן של הנאשמות וציין כי הפגיעה בערכיהם המוגנים באה לידי ביטוי בכמה מישורים, כאשר הפגיעה העיקרית והקשה היא בהגנה על שלום הציבור וביטחון המדינה, בשל הסכנה הרבה הנובעת מפעילותם של ארגון דاعש, אשר "...**מעשי הרצחנים, האכזרניים והבלתי אנושיים של ארגון דاع"ש ידועים** **למרבה הצלר בכל העולם, וככנותו גלויות וברורות**" כפי שציין בית המשפט העליון בע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' חאלדי** (פורסם בנבבו, 23.8.2016, להלן: עניין חאלדי).

ב"כ המאשימה ציין עוד כי ערך נוסף שנפגע מעשיהן של הנאשמות הוא ערך קדושת החיים, מפני שהפיגועים שתכננו השתמשים, בשם דاعש, וההכנות שעשו לצורך תכנון וביצוע הפיגועים הללו, היו יכולים לגרום למספר רב של נפגעים.

ב"כ המאשימה הוסיף, כי למשמעה של הנאשמות קדם תכנון מוקדם, מפני שהשתיים קיבלו הוראות מקרים שפועל בראשת האינטרנט ובשם דاعש, ואף יצאו לסייע מקרים בשני יעדים במטרה לאסוף נתונים לצורך ביצוע פיגוע באמצעות מזוודה נפץ. לדבריו, חילוק של הנאשמות בביצוע העבירות הוא מלא, מפני שתיהן היו חברות בקבוצות שונות המזוהות מזוודה נפץ.

עם דاعש, שתיהן תכננו לפעול בשם הארגון הרצחני במטרה לפגוע יהודים ואף פנו לאדם אחר בניסיון לשדרו לבצע פיגוע בשם אותו ארגון טרור רצחני.

ב"כ המאשימה התייחס גם לנזק הרב שהיה עלול להיגרם אם הנאשומות היו מצליחות לבצע את התוכניות הרצחניות שתכננו, ואת הפגיעה הפוטנציאלית הקשה בביטחון המדינה ובхи"ד אדם שהיית גלומה בתוכניות אלה. כמו כן, הדגיש ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשומות הן אזרחיות ישראל, אשר פגעו בחובות הנאמנות שלהן למדינה, וניצלו את האפשרות שהייתה להן לנوع באופן חופשי ברוחבי הארץ, כדי לאסוף ולהעביר מידע חיוני לגורמים עוינים בכך לפגוע בביטחון המדינה.

אשר לגילן הצער של הנאשומות, טען ב"כ המאשימה כי אומנם עוסקין בנאשומות צעירות יחסית, אולם למרות גיל הצער, הן הבינו היטב את הפסול במעשהיהם ואף פעלו בתחום כאשר התקינו סיסם אחר במכשירי הטלפון הנידונים שלהם כדי להסתיר את מעשהיהם, ולהכחיש חקירה אפשרית בנושא.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקירות השירות המבחן שהתקבלו בעניין של הנאשומות. ביחס לנשمة 1, נאמר בתסוקיר כי מצאה בהשתיקותה לארגון דاعש, הדוגל בדת האסלאמית, מענה לצרכים רגשיים של זהות וערף, וכי התנהלותה בטרם מערכה מעידה על הזדהותה עם אגנידות פוליטיות דתיות קיצונית, ותפיסות הנוטנות לגיטימציה להפעלת אלימות במצבים חברתיים או פוליטיים.

ביחס לנשمة 2, נאמר בתסוקיר כי הנאשמה הchallenge את לימודיה במכיללת קי' בbara שבע אר בעקבות מאמרי שכנו של אנשים שמהווים עם דاعש, אשר אסרו עליה ללמידה ולהיות בחיק אנשי כופרים, הפסיקת את לימודיה, והתרחקה משפחתה. עוד עולה מהתשיקיר כי הנאשמה נחשפה לתכנים של ארגון דاعש בשרות החברתיות, והושפעה מהן, וכן התרשם שירות המבחן כי מדובר בצעירה, אשר בקהל עשויה להיגרם לסטטואציות שליליות, ובעיקר לאלה הקשורות באידיאולוגיה דתית קיצונית. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוני כי בסופה של יום נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית ביחס לשתי הנאשומות.

אשר למתחם העונש ההולם, טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם את מעשה של נשמה 1 נע בין 6 ל-9 שנים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם את מעשה של נשמה 2 נמוך במעט ונוע בין 5 וחצי עד 8 שנים מאסר בפועל, ותמרק את טיעוניו באסופת פסיקה שהגיש. למרות זאת ציין ב"כ המאשימה כי המאשימה תעזור להסתפק ברף הנמוך של המתחם, וזאת בשל הودאות של הנאשומות בכתב האישום המתוקן, ובשל גיל הצער והעובדת שאין להן עבר פלילי.

2. טענות ב"כ הנאשומות

ב"כ הנשמה 1 ציין בפתח דבריו כי אין מחלוקת בדבר חומרת העבירות שכן בביטחון המדינה הינו ערף קדוש ואין לפגוע בו. יחד עם זאת, טען ב"כ הנאשמה כי מדובר למי שהודעה בביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן, וכי מדובר בנאשמת צעירה אשר ככל הנראה עברה "שתיופות מוח", בעקבות רצונה לחפש תוכנים ולהתעמק בדת, וכתוצאה

מכך נגרה לאידאולוגיות קיצונית שהסיטו אותה מדרך הישר.

ביחס לפרט האישום הראשון בדבר פתיחת חשבונות טלגרם, ציין ב"כ הנואמת כי אומנם הנואמת התקשה לפתח חשבונות נוספים, בכך לגיס באמצעות אנשים לפעולות בדעתו, אך בפועל לא הספיקה לעשות דבר בעניין זה מפני שנעקרה זמן קצר לאחר השיחה עם המcona "בית אלמקדים". ביחס לעברת ההכנה שבפרט האישום השני, טען ב"כ הנואמת כי אין מדובר ברף הגבואה של העבירה, מפני שענין ההכנה הסתכם בבדיקה חד פעמי באוניברסיטה ובמכילת קי", שהביא למסקנה כי לא ניתן להכניס מזוזות לתחומי המקומות הללו.

ב"כ הנואמת טען עוד כי יש לתת משקל מכריע לגילה הצער של הנואמת, אשר ביצעה את העבירות נשוא כתוב האישום המתוקן בהיותה בת 19, הודתה בחקירתה הראשונה, ואף הביעה חרטה כנה. ב"כ הנואמת הדגיש את יכולותיה האקדמיות של הנואמת והצטיינותה בלימודים, וציין כי הנואמת מוגדרת כאסירה ביטחונית, ולכן תנאי מעצרה קשים במיוחד, ובנוספַך לכל אלה, הנואמת נקלעה למצוקה רגשית על רקע העדר דמות אב, שנטש את הבית לפני 5 שנים והתחן בשנית.

ב"כ הנואמת הפנה אף הוא לتفسיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנואמת סיפרה כי עברה שטיפת מוח והוא מבעה צער רב על הצליפותה לדעתו. לדבריו, מדובר בנואמת ללא עבר פלילי, משפחה אשר תורמת לביטחון המדינה, ואשר רוב בניה שירתו בצבא. כן, ציין ב"כ הנואמת לשירות המבחן התרשם כי קיימים יסודות בריאים בתפקודם הבאים לידי ביטוי במסגרת לימודיה והשירות הללאומי, ומכאן ניתן ללמוד כי אין מדובר בנואמת שפועלת נגד המדינה.

לענין העונש, טען ב"כ הנואמת 1 כי המתחם אליו עטרה המאשימה מחמיר, ולשיטתו מאחר וכיימת מסגרת להסדר, אין צורך לקבוע את מתחם העונש הולם, ואולם ככל שבית המשפט יקבע אחרת, טען ב"כ הנואמת למתחם ענישה שנע בין שנה וחצי לשוש שנות מאסר, כאשר לטענותו יש מקום את עונשה של הנואמת ברף הנמור של המתחם.

ב"כ הנואמת 2, טענה כי עד למעצרה ניהלה הנואמת אורח חיים נורטטיבי, סיימה 12 שנות לימוד, בעלית בוגרות מלאה, ביצעה שירות לאומי בבית הספר ביישוב לקיה, ולאחר מכן התקבלה ללימודיו הוראה במכילת קי. ב"כ הנואמת צינה כי הנואמת הודתה בעבירות שוייחסו לה בכתב האישום המתוקן, וכי שירות המבחן ציין בתסקיריו כי מדובר בצעירה שנמצאת בשלבי גיבוש זהותה הבוגרת, אינטיגנטית, בעלית יכולת ורבאלית, המצליחה לשתף בעולמה האישי, ללא דפוסים עבריים נים.

ב"כ הנואמת הוסיפה כי שירות המבחן סבור כי הנואמת מצליחה להתחבר לחומרת מעשה, לאופי התנהלותה ולמניעים שגרמו להסתבכותה וכן כי ההליך הפלילי, ביחיד עם חווית המעצר והענישה הצפiosa לה בעקבות הרשעתה בעבירות שבן הודתה, יՐתיעו אותה מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

כן צינה ב"כ הנואמת כי שירות המבחן התרשם מצערה שגדלה בסביבה עוינת כלפי והתמודדה עם תחושת חוסר ביטחון, חוסר הערכה וכבוד מסביבתה, ונראה כי מצאה בהשתיקותה לדاعت הדוגל בדת האסלאמית ובערכיו האסלאמיים מענה לצרכים הרגשיים של זהות וערך. אשר למידת החומרה של מעשה של הנואמת, טענה באת כוחה כי עסוקין

בהת恭בות ובקשרתו קשור ראשוני, שלא יצאו אל הפוועל, וכי לא נגרם כל נזק ממשי לביטחונה של מדינת ישראל ושלום הציבור.

ב"כ הנואשת טענה כי יש להביא במקלול השיקולים את גילה הצער של הנואשת, את העובדה כי מעשה מצויים ברף הנמוך של העירות שלא יצאו אל הפוועל ואף גובלם בבדיקה ניסיון לביצוע עבירה, וכן לניסיונות האישיות שאינן קלות, אשר מפורחות בתסקיר שירות המבחן. ב"כ הנואשת ביקשה כי ינתן משקל לפוטנציאלי השיקומי הגלום בגילה הצער של הנואשת, שהוא נודרת עבר פלילי שכל עתידה לפניה, וכן היא צינה את הנזק העצום שנגרם לנואשת ובני משפחתה על רקע כתוב האישום, הן במישור החברתי והן במישור הכלכלי - בריאותי.

ב"כ הנואשת הוסיףה וטענה, כי בעקבות ההליך הפלילי התਮוטט אביה של הנואשת והוא מחוסר הכרה במשך מספר חודשים, שלאחריהם עבר לבית לונשטיין לצורך שיקום. בנסיבות אלו, טענה ב"כ הנואשת כי מתחם העונש ההולם נוע בין מספר חודשים של מאסר בפועל ועד לשלווש שנות מאסר, ועתה להוכיח את עונשה של הנואשת באמצעות המתחם.

ג. דין והכרעה

1. חומרת המעשים

לא יכולה להיות מחלוקת על חומרת מעשיהן של הנואשות, אשר נועד לפגוע בביטחון המדינה ובשלום הציבור. כפי שעולה מעובדות כתבי האישום המתוקנים, הנואשות היו פעילות בארגון דاع"ש שהינו ארגון טרור שהוכרז ע"י שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת ביום 3.9.2014. על החומרה היתרה של הפעולות במסגרת אותו ארגון טרור רצוני עמד בית המשפט העליון בשורה של פסק דין והחלטה. כך נאמר בבש"פ 6539/15 **מדינת ישראל נ' פשעיין סאלח** (פורסם בנבבו, 19.10.2015) בפסקה 15:

"**אמר בقول ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה"מותרות" של התעסקות עם דاع"ש,** כמו מדיניות אחרות באירופה המתחדدة עם ציריים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדاع"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחוק מכל בטל של עיסוק בונוא. עניינו בעברות ביטחונית בעלות אופי אידיאולוגי, ובמוחטבציה אידיאולוגית **יש כדי לחזק את יסוד המסתכנות [...]**

כיצא זהה נאמר בבש"פ 641/16, כאשר בית המשפט העליון התייחס לערכי מעצר של חשודים בחברות ובפעולות בداع"ש:

[...] נקודת המוצא לדין בערירים מסווג זה כריכה **להיות החומרה המופלגת והמסתוכנת הרבה הכרוכה בכל פעילות הקשורה לתמיכה בארגון דاع"ש או להצטרפות אליו.**

...

בקשר זה יודגש כי אין מקום להקל ראש ביצירת קשר "רָק" באמצעות האינטרנט עם
עמוד 6

סוכני חוץ, כאשר מן המפורסמות הוא שפיעילות פלילתית ממשועותית, גם בתחום הטרור,
מתבצעת באמצעות מדioms זה [...]
(בש"פ 641/16 **עדנאן עינאש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.2.2016) פס' 19 ו-21).

פעילותן של הנאשומות, והזדהותן עם הארגון הרצחני, באו לידי ביטוי לא רק במעשים שהן עצמן תכננו לעשות, אלא גם בנסיבות שלhn לשכנע אחרים, משתתפי קבוצות ברשות "טלגרם", כי דרכו של דاعש היא הדרך הנכונה, ויש בכך כדי ללמד על המחויבות שהנאשומות גילו כלפי הארגון הרצחני. הנאשומות פעלו בתחום בכך שעשו שימוש בכרטיסים סימניים ייחודיים, על מנת שתוכלנה לשוחח עם פעילים אחרים ללא מעקב הרשמי. הן הגיעו לבחון את השטח ואף היו שותפות בבחירה המקום והמועד שבו תכננו לבצע את הפיגועים שנזכרים בפרטיו האישום השני והשלישי.

מדובר אפוא בפעולות ממשית בארגון טרור רצחני, שלא התבטה רק בגלישה באינטרנט ובקשר ערטילאי עם פעילי טרור אחרים, אלא עברה גם לפיסים מעשיים, כאשר שתי הנאשומות היו מעורבות בהכנות מעשיות לקרה הוצאה פיגועי טרור קשים, שאם חילתה היו יוצאים לפועל, היו עלולים לגרום למותם של אזרחים רבים חפים מפשע.

את נסיבות החומרה הללו יש לשקל לחובתן של הנאשומות, ולא לモותר לצין כי על מקרה דומה, קבע בית המשפט העליון בענין **חאלדי** הנ"ל כי "... נדרש מסר ברור גם מצד בתיהם המשפט בדבר חומרת התופעה וסקנותיה, בהתאם מתחייבת ענישה ממשועותית ההולמת את חומרת המעשים ואת הצורך בהרתעת הרבים..." .

2. רמת הענישה הנוגגת

אשר לרמת הענישה הנוגגת, ניתן ללמידה עליה מפסקין דין דומים. בענין **חאלדי** שנזכר לעיל, נדון עניינו של ארץ ישראלי אשר הגיע לסוריה דרך טורקיה והctrף לדاعש, ובמסגרת זו השתתף באימונים צבאיים, והשתתף בלחימה נגד כוחות עיראקיים ויראנים על אדמת עיראק, עד שנפגע באחד הקרבנות, וכף ידו השמאלית נכרתת. בסופה של דבר שבאיש ארצה, והואשם בשורה ארוכה של עבירות ביטחונית, ובכללן בעבירות של מגע עם סוכן חוץ ואימונים צבאיים אסוריים, בעבירות של חברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת יציאה מהארץ שלא כדין, וכן בעבירה של פעללה ברכוש טרור. בית המשפט המחייב בנצחת הרשע את חאלדי על פי הודהתו, וקבע מתחם ענישה שבין 36 ל-60 חודשים מאסר בפועל, ובתוך המתחם גזר על הנאשם 42 חודשים מאסר בפועל, ביחד עם מאסר מותנה וקנס כספי.

שני הצדדים ערערו על גזר הדין, ובית המשפט העליון דחה את שני הערעורים, ואישר את גזר הדין שניתן בערקה הדינית, תוך שהוא קובע כי המתחם שקבעה ערקה ערכאה זו הוא מתחם הולם "... המשקף החומרה ממשית במדיניות הענישה לעומת הענישה שנגה בפועל קודם לכן, וה מבטא גם את הצורך בהרתעת הרבים..." (בענין **חאלדי**, פסקה 14), תוך שהוא מותח ביקורת על עתרה של המדינה למתחם ענישה שבין 8 ל-12 שנים מאסר בפועל.

בע"פ 6699 **מדינת ישראל נ' מסארה** (פורסם בנבו, 2.11.2017), נדון בין היתר עניינו של מעורר אשר הורשע

בבית המשפט המחויז בנסיבות בעבירות של קשירת קשר לפשע ותמייה בארגון טרור וכן בעבירה של מגע עם סוכן חוץ. מדובר באדם שכחציו שנה עובר ל嗾ו, פיתח הזדהות אידיאולוגית עם ארגון דאעש, נהג לצפות בסרטונים של הארגון, עמד בקשר עם פעילי הארגון הארץ ובחו"ל, ואף הפיץ חומרה הסבראה של הארגון ברשותה החברתית.

בשלב מסוים הוא בדק עם סוכן של הארגון את האפשרות לצאת לסוריה כדי להציג לארגון ולהילחם בשורותיו, אולם העניין לא יצא לפועל. במקום זאת, הוא החליט לבצע פיגוע נגד חיילי צה"ל, ולצורך זה החל להתאמן במטווה "פינטבול" כדי לרכוש מומנויות ירי, ואף עמד בקשר עם סוחר נשק, אולם נעצר לפני שהספיק לרכוש נשק. כמו כן, הוא קשר קשר עם אדם אחר, בכך לבצע פיגוע נגד כוחות הביטחון באזרע שער האריות בסמוך להר הבית, ואף תכנן לרכוש אקדח לצורך זה, אולם נעצר בטרם רכש את האקדח.

בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה של 36 - 50 חודשים מאסר בפועל, והחליט לגזר על המערער 46 חודשים מאסר בפועל, 12 חודשים מאסר על תנאי, וכן קנס של 8,000 ₪, ושני הצדדים ערעו על גזר הדין. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחליט להחמיר בעונשו של המערער ולהעמידו על 58 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 6467/12 **אטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.7.2013) נדון ענינו של מערער שהורשע על פי הודהתו בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, חברות בארגון טרוריסטי, פעולה ברכוש למטרות טרור ומתן שירות לארגון טרוריסטי, וכן הורשע לאחר ניהול הוכחות, בקשר קשור לשיע לאויב במלחמה. המערער נעה להצעתו של פעיל בכיר בארגון החמאס לבצע פיגוע ירי רב נפגעים בירושלים. הוא קיבל סכומי כסף נכדים לצורך הוצאהה של התוכנית מהכו א' הפעיל, גיס קרוב משפחה למשימה וא' התכוון לרכוש כלי ירייה. הפעולות המתוכננת סוכלה על-ידי גורמי הביטחון עם מעצרו של המערער ושל קרוב משפחתו.

בית המשפט המחויז בירושלים גזר על המערער ארבע וחצי שנות מאסר לRICTO בפועל ושנת מאסר על-תנאי. המערער ערער על הרשותם בעבירות הקשר, ולהלופין על חומרת עונשו. בית המשפט העליון קבע כי בית משפט קמא איזן כראוי בין כלל השיקולים לקולא ולהומרה, והשית על המערער עונש ראוי, שאף נוטה לקולא. בית המשפט קבע עוד כי אין בעונש שנגזר על המערער כל סטייה מדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, ובוודאי שאין מדובר בחריגה מצדיקה הטעבotta של ערצת ערעור, ولكن נדחה הערעור על גזר הדין.

בסוף פסק הדין, עמד בית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישה בעבירות מסווג זה, וציין כי "**מדיניות ענישה זו מביאה לידי ביטוי את הצורך להיאבק בארגוני הטרור, המבקשים לפגוע בביטחון המדינה ובשלום אזרחיה, באמצעות פיגועי טרור רצחניים בקרב אוכלוסייה אזרחית, ועל בתיהם המשפט לתרום את תרומתם למאבק זה, בדרך של ענישה הולמת ומכבידה, על אלו הנוטלים חלק בפעולות נפשעת זו.**".

בתפ"ח (י - מ) 28728-08-17 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חדיר** (פורסם בנבו, 8.1.2019) נדון עניינים של שלושה נאשמים אשר הורשו בשורה ארוכה של עבירות ביוחניות, ובכלל זה עבירות של חברות פעולה בארגון טרור, קישוט קשור לפשע, הכנה למעשה טרור, החזקת נשק, ירי לאזרע מגורים, וכן ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות. מעובדות

כתב האישום המתוקן עולה בין היתר כי הנאים התייחסו לארגון החזית העממית ונטלו חלק בפעולות שונות של הארגון.

עוור לחודש מרץ 2017, גמלה בלבם של הנאים החלטה לבצע פיגוע נגד חיילים ישראלים והם החלו לתוכנן את הוצאתו לפועל של הפיגוע, ביחד עם חבר חיליה נוסף. חברי החוליה נפגשו במספר הזרים וקשרו קשר לביצוע פיגוע ירי נגד צלי רכב של חיילים ישראלים. כמו כן, הם תכננו לייצר מטען חבלה, אף רכשו מי חמצן לצורך זה, ובנוספף לכך, הם ניסו לרכוש כלי נשק מסוגים שונים, והשתתפו באירועים רבים של הפרות סדר וידי אבנים.

בית המשפט המחוזי בירושלים קבע מתחמי עניינה שונים לעבירות השונות, כאשר ביחס לעבירות החמורים יותר בשלושת פרטיה הראשונים, ש בכללן חברות ופעולות בארגון טרור, קשר קשור לביצוע פיגועים נגד חייל צה"ל וכן עבירות נשק שונות, נקבע מתחם של 5 עד 11 שנות מאסר. בסופה של דבר גזר בית המשפט על אחד הנאים עונש של 6 שנות מאסר, ועל שני הנאים האחרים עונש של 6 וחצי שנות מאסר, וכן מאסר מותנה.

3. מתחם העונש ההולם

על רקע האמור לעיל, נבחן את הנسبות שלפנינו. נראה כי הן חמורות יותר מעניין **חאלדי**, מפני שהנאשמות שלפנינו הורשו גם בעבירות של קשר קשור לפשע, לביצוע פיגועים נגד אזרחים יהודים, וכן מפני שהייתה במעשהיהם גם פגעה קשה בחובות הנאמנות שהן חובות המדינה, בהיותן אזרחיות של המדינה, אשר תכננו לבצע פיגועים נגד אזרחים אחרים בתחום גבולות המדינה. זאת, בשונה מחאלדי, אף שמדובר הוא באזרח המדינה, העבירות שבנה הורשע לא כוונו כלפי אזרחיה המדינה, ולא בוצעו בתחום המדינה.

עניין של שתי הנאשמים פחות חמור מעניין **אבו ח'DIR**, הן בשל מספר העבירות הרבה יותר שבנה הורשו הנאים שם, כולל ירי לאזר מגורים, כולל השתתפות בהפרות סדר וידי אבנים לעבר כוחות הביטחון, והן בשל מידת ההתקדמות בקשר קשור לייצור מטען חבלה, שכלל גם רכישת חומרים כימיים לצורך זה.

דמיון רב יותר ניתן למצוא בעניין **מסארה**, אשר מזכיר במידה רבה את עניין של הנאשמות שלפנינו, הן בכך שבשני התקדים הללו יש הרשאה בכמה עבירות זרות, והן בשל הדמיון במעשי העבירה בשני התקדים. כמו בעניין **מסארה**, גם בענייננו התכווinations הנפשעות של הנאשמים לא הגיעו לכדי מימוש, "**אך זאת לא בשל חרטה מצד מי מן המשיבים, כי אם נוכח מעצרם על ידי כוחות הביטחון**", כפי שציין שם בית המשפט העליון. لكن, דברים שנאמרו בעניין **מסארה** בדבר הצורך למצוא את "... האיזון הרاوي בין הרצון האמתי של המשיבים לקדם את המהלך הרצוני שלהם לעצם כמטרה לבין העבודה שמהלך זה נגדו רחוק מן הוצאה על הפועל..."**,** יפים גם לנוינו).

גם בעניין **אטון**, דומה במידה רבה לנسبות שלפנינו, ורוב העבירות בשני התקדים זרות. אולם ראוי לציין כי בשונה מהנאשמים שלפנינו, המערער שם הורשע לאחר הוכחות גם בעבירה חמורה במיוחד של קשר קשור לסיווע לאויב במהלך מלחמה, אשר העונש הקבוע בצדיה - מיתה או מאסר עולם, יכול ללמד על חומרתה, כפי שצין בית המשפט העליון בפסק דין. لكن, לא בכדי נאמר שם כי העונש שנגזר על המערער בערכאה הדונית - ארבע וחצי שנות מאסר בפועל,

נוטה לקולא. لكن ניתן לראות גם בעניין **אטוו**, אינדיקציה לרמת העונשה הנוגעת בעבירות מסווג זה.

טרם נקבע את מתחם העונשה, צריך לקבוע אם העבירות שבכתבו האישום מהוות איורע אחד שיש לקבוע לו מתחם עונשה אחד, או שהוא מדויב בכמה איורים שמצוירים קביעת כמה מתחמים. אנו סבורים כי יש לראות בכל העבירות שבهن הורשו הנקודות איורע אחד, מפני שככל העבירות נוצרות ממנייע משותף של הזרחות עם ארגון הטרור הרצני, וכן בשל הדמיון בשיטת הפעולה בעבירות השונות, ובשל פרק הזמן הקצר שבו בוצעו כל העבירות.

נסיבות החומרה במשהו של שתי הזרחות העומקה עם הארגון הרצני, שהביאה אותן לא להסתפק בהזרחות רעונית בלבד, אלא אף לנוקוט בצדדים מעשיים של קשרת קשר ומעשי חינה לשני פיגועים, שנערכו לפגוע באזרחים חפים מפשע על רקע דתי אידאולוגי, ע"י אזרחות ישראל. מדובר אףו בעבירות שנעשו לאחר תכנון מוקדם, והוא עלולות לגרום לנזק רב, אלמלא סיכלו כוחות הביטחון מבעוד מועד את מיזמתן של הנקודות.

עם זאת, נראה כי עונינה של נאשمت 1 חמורה מעט יותר מאשר עונינה של נאשמת 2, מפני שבכתב האישום נגדה חמורה יותר. זאת, מפני שבפרט האישום הראשון, הורשעה נאשمت 1 בעבירה נוספת שלא יוספה כלל לנאשمت 2, של קשרת קשר לפשע, בשל פעילותה בגין חברים לארגון טרור; אך גם בפרט האישום הרביעי, הורשעה נאשמת 1 הורשעה בשתי עבירות של קשרת קשר, בשונה מנאשمت 2 שהורשעה "רק" בעבירה אחת בפרט אישום זה.

החווארה בעונינה של נאשمت 1 אינה מתחבطة רק במישור הכמותי, בשל ריבוי העבירות בהשוואה לנאשمت 2, אלא היא קיימת גם במישור המהוות, מפני שנאשمت 1 דומיננטית יותר בחילק מהعبירות שבוצעו במסגרת פרשה זו. נאשمت 1 היא זאת שרכשה כרטיס סימ חדש, בכך להתחמק ממוקב אפשרי של הרשות, והיא גם זו שהביעה הסכמה עקרונית לסייע בתארגנות לביצוע פיגועי טרור בישראל, ואף יעצה לפועל הטרור קאסם שפנה אליה, בדבר היעד המועדף לביצוע הפיגוע. היא גם יקרה קשר עם נאשمت 2, שבעקבותיו נאשمت 2 ה策פה אליה לסייע מקדמים באוניברסיטה בגין ובמכללת קי", חלק מההתארגנות לביצוע הפיגוע.

גם באירוע של קשרת הקשר לשידול למעשה טרור נשוא פרט האישום השלישי, נאשمت 1 היא שיזמה את הפניה לאחמד וניסתה לשדר אותו לבצע פיגוע בליל הסילבסטר. כשלא צלה, פנתה לנאשمت 2 בכך שהיא תנסה לשכנע את אחמד לבצע את הפיגוע האמור. אירוע זה מלמד לא רק על כך שנאשمت 1 הייתה היוזמת של ביצוע העבירה, אלא גם על הנחישות של נאשمت 1, ועל הדבקות שלה במשימה הנפשעת שביקשה להוציא לפועל.

מכל הטעמים הללו, באננו לככל מסקנה כי יש לקבוע לכל אחת מהנקודות מתחם עונשה שונה, וכי המתחם של נאשمت 1 צריך להיות גבוה יותר מתחם העונשה של נאשمت 2. נכון האמור, ובשים לב לרמת העונשה שנקבעה בפסקה שהובאה לעיל, אנו סבורים כי מתחם העונש הולם ביחס לנאשمت 1 צריך לנوع בין 5 ל-8 שנים מאסר בפועל, ביחד עם מאסר מותנה, ואילו ביחס לנאשمت 2 המתחם הרואוי צריך להיות נמוך במקצת, ולעומוד על ארבע וחצי עד 7 שנים מאסר בפועל, בתוספת מאסר מותנה.

4. שיקולים לקביעת העונש בתחום המתחם

בבואנו למקם את עונשן של הנאשומות בתחום המתחם, נראה לנו כי מוביל להקל ראש בחומרת המעשים, ובשיעור החרטעה שיש לשקל בעירות מסווג זה, בשל גילן הצעיר של שתי הנאשומות, בהינתן העובדה שהחלו בביצוע העירות בהיותן בנות 19 לערך, ושל נסיבות חיהן הקשות, כפי שפורטו בתסקורי שירות המבחן, יש למקם את עונשן של שתי הנאשומות ברף התחתון של מתחם הענישה, וגם ב"כ המשasma אינו חולק על אף.

בקצירת האומר נציין כי הרקע של שתי הנאשומות דומה: שתיהן צעירות בנות 20 לערך, לשתיهن تعודת בגרות מלאה לאחר שסייעו 12 שנים לימוד, ושתיهن החלו בלימודים אקדמיים והפסיקו ללימוד כעבור זמן קצר. שתיהן גם באו מסביבה של מצוקה, ולמרות הסביבה הקשה שבה גדלו, הן הצליחו בלימודיהן, ותפקדו בצורה נורמטיבית לחלוותן. נאשמת 1 היא שיסית מבין תשעה ילדים להוריה, אשר אביה נטה אותה ואת משפחתה לטובות אישת אחרת, והיא התקשתה לקבל זאת, ונאלצה להתמודד עם מצב כלכלי קשה.

נאשמת 2 היא הצעירה מבין שלושה ילדים להוריה, אביה מובטל מזה שנים רבות, ומתקיים מקצתה הבטחת הכנסתה של ביתוח לאומי, ואמה עקרה בית. היא ומשפחתה גדלו בסביבה שנגעה קלפיהם בזלזול והשפלה בשל קוטנה היחסני של המשפחה, בהשוואה למקובל בתרבויות הבודאיות. כמו כן, בני המשפחה סבלו מאלימות פיזית ומילולית מבני דודיהם, על רקע סכסוך ירושה, ولكن הם חיו בתחום חוסר ביטחון וחוסר הערכה וכבוד בסביבתם.

כפי שעולה מتسקורי שירות המבחן, מצאו שתי הנאשומות בדעתם, ובאיידיאולוגיה האסלאלמית הקיצונית שלו, מענה לצרכים הרגשיים של השתייכות, זהות וערך, אשר חסרו להן בסביבה המשפחיתית והחברתית שממנה באו.

ראוי לציין עוד כי שתי הנאשומות הביעו צער וחרטה בפני שירות המבחן על המעשים שעשו. גם בעת הדיון בפנינו, לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, הביעו שתי הנאשומות בדברן האחרון צער וחרטה על מעשיהם, ועל הנזק ועוגמת הנפש שגרמו למשפחותיהן. התרשםנו כי כנים דבריהם, וגם את זאת יש לשקל לזכותן של הנאשומות בבואנו לגזר את דין.

ד. סוף דבר

ኖכח כל האמור לעיל, בשים לב למכלול הנסיבות, ולשיקולים לקולא ולהומרה שפורטו לעיל, החלטנו לגזר על הנאשומות את העונשים הבאים:

הנאשמת 1:

עמוד 11

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

1. חמיש שנות מאסר בפועל בגין בניוי ימי מעצרה.
2. שנה מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, שלא תעבור עבירה מהעבירות שהורשעה בהן בגין דין זה, או עבירה מסווג פשע המוניה בפרק ז' לחוק העונשין או בחוק המאבק בטרור.

הנאשמה 2:

1. ארבע וחצי שנות מאסר בפועל בגין בניוי ימי מעצרה.
2. שנה מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, שלא תעבור עבירה מהעבירות שהורשעה בהן בגין דין זה, או עבירה מסווג פשע המוניה בפרק ז' לחוק העונשין או בחוק המאבק בטרור.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ט, 16 אפריל 2019, במעמד הצדדים.

**אהרן מנ>vיות,
שופט**

גילת שלו, שופטת

יעל רז- לוי, שופטת